

Don Boscogemeenschap 24 januari 2021 B-jaar

Altijd samen! Altijd samen? Jona 3,1-5 en Marcus 1,14-20

Samenstelling: Ingrid Wezemael en Jos Vermeulen

Inleiding

Misschien keek je uit naar de teksten van onze woorddienst, misschien kom je hier toevallig terecht. In ieder geval welkom! We willen je een hart onder de riem steken in deze extra barre tijd.

Deze week bidden we in de kerk voor de eenheid. Vandaag lezen we twee verhalen waarin God medewerkers zoekt: God vraagt Jona naar Ninive te gaan en Jezus vraagt enkele vissers om Hem te volgen. Vragen die hier bij ons opkomen zijn: hoe weet je wat God van je vraagt? Wat is het dat Hij van ons vraagt? En wat is de rol van de andere en de gemeenschap?

Een citaat uit de mail bij de nieuwsbrief "Meditatief" trok onze bijzondere aandacht. Het deed ons onmiddellijk denken aan Jona in de buik van de walvis. Het is een uitspraak van Cassianus, een woestijnvader van het vroege christendom in de 4de eeuw.

"Cassianus noemt "meditatie" de volutatio cordis (Coll. 10,13), het wiegen van het hart dat op en neer gaat als een schip, zwalpend op de deining van de Geest, en zo het Woord van God in zich heen en weer rolt en wentelt om het zich langzaam eigen te maken."

Laten we beginnen met het woord te wiegen in een lied.

Openingslied: Vervul dit huis Jan van Opbergen / J.W.v.d.Velde

Vervul dit huis met hart en geest,
met aandacht voor de kleinen.
Dat al wie hier naar binnen gaat
hem noemen zal de Zijnen.

Wees kracht en troost voor jong en oud,
dat niemand hoeft te vrezen
als hij zich inzet voor jouw rijk,
want dood heet daar 'verrezen'.

Wees hier opnieuw verbeeldingskracht,
geef taal en toon aan dromen.
Geef stem aan wat verborgen bleef,
laat hier jouw rijk maar komen.

Openingsgebed: Psalm 25 ("150 psalmen vrij" Huub Oosterhuis p.48)

Naar U, Levende
klimt mijn ziel

U vertrouw ik:
dat Gij zijt.

U verlang ik
ooit te zien.

Door de nacht heen
zien uw ogen

mij

Van mijn ellende
keer U niet af.

Mijn vertrouwen
beschaam het niet.

Op U wachtte ik
levenslang.

Elke dag weer
zoeken mijn ogen

jou

Laat je nu vinden
liefde.

Keer je niet af.

Eerste lezing Jona 3,1-5.10

Wat vooraf gaat:

God vraagt Jona om naar Ninive te gaan. Ninive is een stad waar de mensen slecht zijn en God wil dat Jona daar gaat prediken en vertellen dat ze binnen de veertig dagen verwoest zullen worden. Jona ziet niet in waarom hij dat zou doen en vlucht naar Tarsis, een stad die helemaal aan de andere kant ligt . Hij zit op een schip en belandt in een storm. Hij wordt overboord gegooid en komt in de buik van een walvis terecht. Temidden van de zee in zijn doodsangst, diep in de eenzaamheid van de buik van de walvis bidt Jona heel oprecht tot God om hulp. Hij wordt ongedeerd uitgespuwd door de vis en God vraagt hem voor de tweede keer naar Ninive te gaan.

Voor de tweede keer kreeg Jona een opdracht van de Heer.

De Heer zei: 'Ga op reis naar Ninive. Waarschuw de mensen in die grote stad. Vertel hen wat ik tegen je zeg.'

Nu deed Jona wel wat de Heer gezegd had. Hij ging op reis naar Ninive.

Ninive was een enorm grote stad: het duurde drie dagen om er helemaal doorheen te lopen. Jona liep door een deel van de stad en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Ninive helemaal verwoest.'

De inwoners van Ninive geloofden wat God gezegd had. Ze besloten te vasten. En alle mensen trokken rouwkleren aan. Zo lieten ze zien dat ze spijt hadden van hun slechte gedrag.

Muziek “[Eerste stem](#)” Tekst: Jannet Delver naar Hildegard von Bingen Muziek: Tom Löwenthal: beluisteren kan door te klikken op de titel

Eerste stem,
Herder der Ziel,
Gij, Enige,
Ik-zal-er-zijn,
Ach, hoe is uw naam,
Gij die ons schiep?

Hoor ons dan nu
En roep ons weg
Uit chaos, ellende
En matheid.
Raak onze veerkracht aan,
Raak onze veerkracht aan,
Raak onze veerkracht aan!

Tweede lezing: Marcus 1, 14-20

Wat vooraf gaat: Jezus werd gedoopt door Johannes. Hij gaat naar de woestijn en brengt er veertig dagen in diepe eenzaamheid en vasten door. Daarna gaat Hij naar Galilea en predikt er de Blijde Boodschap.

14 Nadat Johannes was gevangen genomen, ging Jezus naar Galilea en verkondigde er Gods Blijde Boodschap. 15 Hij zei: 'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap.'

16 Toen Hij eens langs het meer van Galilea liep, zag Hij Simon en de broer van Simon, Andreas, terwijl zij bezig waren het net uit te werpen in het meer; zij waren namelijk vissers.

17 Jezus sprak tot hen: 'Komt, volgt Mij, Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt.' 18 Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem. 19 Iets verder gaande zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs en diens broer Johannes; ook zij waren in de boot bezig met hun netten klaar te maken. 20 Onmiddellijk riep Hij hen. Zij lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners in de boot achter en volgden Hem.

Woordje

Beide verhalen die we vandaag lezen zijn profetenverhalen. Het Jona-verhaal komt voor in de Bijbel en de Thora maar ook als Yunus-verhaal in de Koran. Het verhaal van Jezus die vissers van mensen zoekt, vinden we bovendien in het Nieuwe Testament bij de drie evangelisten Mt, Mc, Lc. Dit zegt ons iets over het belang ervan.

Vooraleer Jona en Jezus hun profetische taak op zich nemen worden beiden zwaar op de proef gesteld door ontberingen, honger, eenzaamheid, chaos, demonen. De periode van eenzaamheid wordt als een "via negativa" voorgesteld, een moeilijke tijd waarin je bijna dood gaat, vooraleer je inziet wat God met je voorheeft.

.....

Daarna komt een doorbraak. Jona en Jezus gaan op stap om te prediken en nog meer: Jezus gaat op weg en op zoek naar "ernstige" medewerkers om er een eerste gemeenschap mee te vormen.

Alleen zijn kan je aandacht scherpen, je blik naar binnen richten en je oor te luisteren leggen om anders te gaan denken en de juiste keuzes te kunnen maken. Jezus trekt zich regelmatig terug en het is vast ook geen toeval dat hij vissers ziet en kiest om Hem te volgen: op het water kom je immers in een toestand van bespiegeling omdat alleen het weer, de koers en de netten je kunnen afleiden. Het zijn overigens bijzonder moedige en daadkrachtige mensen die al hun beroepsactiviteit staken en alles in de steek laten zelfs hun familie om Jezus te volgen ook al begripen ze vaak de boodschap nog niet.

Kan je in het alleen zijn diep in jezelf horen wat God je vraagt? En wat is dat dan: kom volg mij ! Luisteren naar Zijn Woord? Je talenten in dienst van de nood van anderen inzetten? De andere liefhebben zoals jezelf?

En wat betekent dat alleen zijn anno 2021, in coronatijd, voor ons?

Een modern en eerlijk antwoord over de betekenis van alleen zijn en gemeenschap vonden we bij H. Nouwen.

Alleen zijn en gemeenschap

"Een gemeenschap bestaat uit mensen die alleen kunnen zijn. Gemeenschap is niet de kring waar we niet meer alleen zijn, maar de kring waar we het alleen zijn van de ander respecteren, behoeden en met eerbied tegemoet treden. Als we zelf alleen durven zijn, zal het alleen zijn van anderen ons goed doen. Als we bij onszelf durven zijn raken we innerlijk geworteld. Dan smachten we niet naar gezelschap dat ons alleen zijn voor eventjes opheft. Alleen zijn maakt ons innerlijk zelfstandig, voor anderen een hulp en voorbeeld. Ieder van ons staat op zichzelf, en samen zijn we sterke, kaarsrechte zuilen die het dak schragen van ons gezamenlijk huis. Alleen zijn geeft altijd kracht aan het samen zijn"

Dit citaat brengt ons bij een volgende vraag: wat is gemeenschap vormen?

De eerste christenen vonden het belangrijk om hun leven intens te delen en samen te vieren. Wij zetten als parochie deze traditie voort. Als katholieken proberen we ook de eenheid te bewaren in de kerk. Voelen we ons stevig verbonden met de ons omliggende parochies? Betekenen de ontmoetingen ook echt een wederzijdse uitwisseling, of zijn we 'beleefde' burens die elkaar respecteren, maar wederzijds bezoek en een echte dialoog vermijden ? Zijn we een (onmisbare?) schakel(tje) in dat groter netwerk dat we kerk

noemen? We geven hier geen antwoord, maar het zijn vragen die we toch ook niet uit de weg mogen gaan en die bij evaluatiemomenten hun plaats kunnen krijgen.

Gemeenschap vormen en samenzijn krijgen vanzelfsprekend heel concrete vorm in onze samenkomsten op zondag. Mogen we hier even de woorden lenen van de Engelsman Francis Spufford in zijn boek 'Dit is geen verdediging'?

“...Daar is de Kerk voor. Vergeet de heiligen, de pausen, de bisschoppen, de monniken, de nonnen, de processies, de beelden, de muziek, de kunst de architectuur, de kerkelijke bazaars, de televisiemarathons, het gedoe met slangen, het spreken in tongen, de speciale hoofddeksels. Al dat gedoe kan op bepaalde momenten en plaatsen functioneel zijn, kan soms bevorderlijk zijn voor het werk van de liefde, maar het is uiteindelijk secundair, allemaal onzin, overbodige decoratie vergeleken met dit. We eten het brood. We drinken de wijn. We voelen dat we vergeven zijn. En terwijl we dat voelen keren we ons van de tafel naar de wereld en naar onszelf en naar elkaar.”

We eten het brood, we drinken de wijn, voelen dat we vergeven zijn...Dat is toch SAMENZIJN op zijn mooist! Weldra is het zover! En denk eraan: alleen zijn nu, geeft straks nieuwe kracht aan het samenzijn!

Muziek [Schumann: Kinderszenen Op.15 No.1 in G Major ... - YouTube](#)

Klik op de titel en "Advertentie overslaan"

Geloofsbelijdenis (D. Sölle)

Ik geloof in God
die de wereld niet àf heeft geschapen
als iets dat altijd zo moet blijven,
die regeert volgens eeuwige wetten
die onveranderlijk van kracht zijn,
niet volgens natuurlijke ordeningen van armen en rijken,
deskundigen en onwetenden, heersers en onafhankelijken.

Ik geloof in God
die de tegenspraak wil van wat leeft
en de verandering van alles door ons werk, door onze politiek.

Ik geloof in Jezus Christus,
die gelijk had toen Hij –
een enkeling die niets kan beginnen –
precies zoals wij
werkte aan de verandering van alles
en daaraan ten onder ging.

Met Hem als maatstaf
erken ik dat ons verstand is verminkt,
onze fantasie verstikt, onze moeite
verspild
omdat wij niet leven zoals Hij leefde.

Elke dag vrees ik dat Hij vergeefs is
gestorven,
omdat Hij in onze kerken is begraven,
omdat wij zijn revolutie hebben verraden,
gehoorzaam en bang voor de
autoriteiten.

Ik geloof in Jezus Christus
die opstaat in ons leven
opdat wij vrij worden
van vooroordelen en aanmatiging,
van angst en haat
en zijn revolutie voortzetten op weg naar
zijn Rijk.

Ik geloof in de Geest
die met Jezus in de wereld is gekomen.

Ik geloof in de gemeenschap van alle
volken
en in onze verantwoordelijkheid voor wat
onze aarde zal worden:
een dal van ellende, honger en geweld of
een stad van God.

Ik geloof in de rechtvaardige vrede die
verwerkelijkt kan worden,
in de mogelijkheid van een zinvol leven
voor alle mensen,
in de toekomst van deze mensen van
God. Amen.

Voorbeden:

Laten we bidden voor al wie het moeilijk had en heeft op vlak van gezondheid of relaties.
Voor wie ziek of eenzaam is, voor zovelen die een geliefde moesten afgeven zonder goed
afscheid te kunnen nemen, dat ze hoe dan ook troost mogen ervaren.

Voor hen die het goed hebben op vlak van gezondheid of relaties.
Dat ze waakzaam en attent mogen leven, met oog en oren voor hen die het moeilijk hebben.

Voor alle moedige mensen die zichzelf, hun leven, hun werk over een andere boeg gooien
om Jezus' weg te volgen en radicaal aan de zijde van de kwetsbaren mee te werken aan de
droom van God met mensen

Laten we bidden om ruimte te vinden voor de anderen in onszelf zonder onszelf te
verliezen.

Lied bij het aanbrenge van de gaven: Hier is een stad gebouwd.

1.Hier is een stad
gebouwd
overal om ons heen,
huizen en bomen en
mensen van licht en
steen.

2.Huizen van vrede
voor mensen van
vlees en bloed
Veilig onveilig, zo
leven zij bitterzoet.

3.Overal haast en
verkeer dat geen
richting heeft,
wolken, lawaai als
een vuur dat geen
warmte geeft.

4.Woorden gaan
over en weer, waar
de mensen zijn.
Woorden zijn lief en
leed,
rouw en
geboortepijn.

5.Iedereen wil wel
een ander, maar
weet niet hoe.
Iedereen gaat zo
zijn weg, wie weet
waar naartoe.

6.Mensen gaan
twee aan twee
overvloed en
woestijn,
zoeken een woning
en willen geborgen
zijn.

7.Een stad is man
en vrouw,
opstaan en slapen
gaan,
mensen die
dagelijks
doodgaan en
voortbestaan.

8.Leven is liefde
doen
gaan in het oude
spoor:
mensen zijn vader
en zoon, en dat gaat
maar door.

9.Leven is overal
tussen fabriek en flat
bloemen en
kinderspel
licht op muziek
gezet.

10.Is er een stad
zonder dood zonder
duisternis,
komt er een stad
waar de zon niet
meer nodig is.

Tafelgebed

Niemand heeft U ooit gezien– klein tafelgebed
tekst: Huub Oosterhuis; muziek: Antoine Oomen

Niemand heeft U ooit gezien.
Liefde is uw naam.

Brood des levens heet die knecht
die uw kind genoemd wordt,
Jezus, kind uit Nazaret.

Liefde, zegt Gij, is te doen.
Werk in ons, dat wij u doen.
Licht ons op, dat wij U zien.

Dat wij leven wat geleefd moet.
Dat wij doen wat moet gedaan:
recht voor ieder menskind,

brood voor ieder kind van mensen,
vrede en een nieuwe wereld.
En de dood zal niet meer zijn.

Onze Vader

Muziek: [Schumann - Träumerei, "Kinderszenen" No. 7 ... - YouTube](#)

Slotgebed Tini Brugge, Aarden in geloof

Laten wij gaan,
als een ploeg die mensen meetrekt,
de voren door, de akkers over, de wereld in.
Laten wij gaan tot het einde der aarde, tot het uiterste toe
met handen, dragers van leven,
met voeten gericht op een weg van vrede.
God onze Vader, onze Moeder
trek met ons mee,
zegen ons met uw vaderlijke zorg en uw moederlijke liefde,
laat ons gaan in het spoor van uw Zoon,
in de Geest die leven schept,
zegen ons.

Slotlied: Samen op weg (melodie: Zomaar een dak)

Samen op weg, zoekend naar liefde
naast ieder ander willen staan.
Want kan een mens
zonder die ander
vreugde en vriendschap ondergaan?
Zo moeten mensen zijn voor elkaar
een steun, een toeverlaat
die niet verloren gaat.

Samen op weg, zoekend naar kansen
naar elke nieuwe moog'lijkheid
om voor elkaar leven te scheppen
ja, Heer maak ons daartoe bereid
Wil bij ons zijn van uur tot uur
ons leiden elk moment
dat men Uw kerk herkent.

Samen op weg, zoekend naar leven
speurend naar licht en dageraad
mensen vol hoop
sterk en gedreven
zorgzaam en goed in woord en daad
niemand alleen en allen tezaam
zo gaat de boodschap voort
van Jezus eens gehoord.

Mededelingen

Aswoensdag wordt zoals vorig jaar samen gevierd met andere parochies van de pastorale zone KesseLinde op 17 februari, indien "live" sturen we je een bericht.

Volgende viering wordt je toegestuurd op 7 februari.

Tussentijds ontvang je een "tussentijdse zondagsboodschap"

Info over projecten van Broederlijk Delen kan je vinden via onze website

www.ademtocht.be

- Congo: systeemverandering het campagneverhaal over Congo
- Bolivia: het campagne verhaal van Bolivia 2021
- Palestina-Israël
- Achtergrond thema Broederlijk delen: Delen als hefboom voor systeemverandering

Via onze website www.ademtocht.be kan je ook enkele interessante petitie's ondertekenen:

- De woonpetitie van welzijnzorg: onbetaalbaar-onaanvaardbaar
- een petitie voor het annuleren van schulden van het Zuiden
- de petitie voor "het vaccin moet voor iedereen in de wereld gratis zijn"
-

Links naar de petitie's, de vieringen, de tussentijdse zondagsboodschappen vind je op

www.ademtocht.be

Grootouders voor het Klimaat roepen in hun nieuwsbrief op om op vrijdag 19 maart mee te stappen met Fridays for Future, de internationale klimaatjongerenbeweging in een Global Strike,

Toemaatje

Eenzaamheid en verbondenheid. Dorothee Sölle

"Het vermogen je te binden en het vermogen tot eenzaam-zijn horen bij elkaar; het is zo dat eenzaamheid ons niet klein kan krijgen als ze geworteld is in de grond van een diepe en onwankelbare verbondenheid met het leven. Het is waar dat mensen met een sterke verbondenheid, bijvoorbeeld met de natuur, meer alleen-zijn kunnen verdragen. Dan is de verbondenheid, de relatie met een ander, met het leven zelf, het eerste; dan hoeft het alleen-zijn, het verdriet niet te worden afgewezen of ontkend. Dat kan geïntegreerd worden in het leven als geheel, in een allesomvattend vertrouwen in het leven. De eenzaamheid blijft drijven op de zee van betrokkenheid. De betrokkenheid van de heilige Franciscus bij dieren en planten, bij sterren, bij de arme mensen, en zijn broeders was de basis. Daarentegen tekende zijn telkenmale opduikende verlangen zich af om alleen te zijn en de stilte in te gaan. Vasten, bidden en mediteren zijn dan werkwoorden bij het begrip eenzaamheid zoals ze in de christelijke traditie ontwikkeld zijn".

Lezingen zondag 24 januari

24 jan. 3e zondag door het jaar Jona 3,1-5.10 Ps. 25 1 Kor. 7,29-31 Mc. 1,14-20 bidweek voor de eenheid